

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی چند مؤلفه ی پایداری بدون خشونت در آموزه های گاندی با منطق الطیر عطار

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

سمانه علیزاده - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

پایداری بدون خشونت نوعی پایداری است که ماهاتما گاندی آن را مطرح کرده است. مبارزه ی بدون خشونت از نظر گاندی علاوه بر رعایت اصولی همچون نافرمانی مدنی، اعتصاب غذا، عدم مشارکت سیاسی و اقتصادی و تظاهرات که جنبه صوری و ظاهری دارند، نیازمند تعالی روحی و شخصیتی افراد مبارز بوده است. او اصل و بنیاد کنش بدون خشونت را در دو واژه ی ساتیاگراها و آهیمسا گنجانده است که روش زندگی و مسیر حرکت به سمت راستی را آموزش می دهد. با توجه به مشابهت و تجانسی که آموزه های گاندی با ادبیات عرفانی فارسی دارد بر آن شدیم تا با استفاده از روش توصیفی از نوع تحلیل محتوا به تطبیق آراء گاندی با منطق الطیر عطار بپردازیم. در این پژوهش به استخراج نمونه ها، مطابقت و تحلیل آنها پرداخته ایم که از مؤلفه های یافت شده میتوان به بیزاری از ظواهر دنیوی، نکوهش جاه و مقام، ضرورت تحمل غم و درد و ناکامی، ایمان به خداوند، پیروی از رهبر دانا، ستایش شجاعت، نکوهش غرور و مبارزه با نفس اشاره کرد. در برخی از مؤلفه ها بین اندیشه های گاندی و عطار همسویی و در پارهای از آنها تفاوتهایی نیز وجود دارد.

کلمات کلیدی:

پایداری بدون خشونت، گاندی، منطق الطیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1183985>

